

Module Schuldhulpverlening voor Ondernemers (SHVO)

De module Schuldhulpverlening voor Ondernemers beschrijft het proces om een minnelijke regeling te treffen voor de schuldenlast van een ondernemer.

© NVVK 2022

Alle auteursrechten en andere intellectuele eigendomsrechten op de inhoud van deze Module berusten bij de NVVK, branchevereniging voor schuldhulpverlening en sociaal bankieren. Gebruik van en verwijzing naar de bepalingen in deze Module is slechts toegestaan onder vermelding van de bron. De NVVK is niet aansprakelijk voor de wijze waarop niet-leden van de vereniging de bepalingen uit deze Module ten uitvoer brengen.

Doel

Schuldhelpverlening voor Ondernemers (hierna: SHVO) heeft tot doel een minnelijke regeling tot stand te brengen voor de totale schuldenlast van de ondernemer, zodat een levensvatbare onderneming kan blijven voortbestaan.

Wettelijk kader

De kaders voor SHVO volgen uit de bepalingen van:

- de Wet gemeentelijke schuldhelpverlening (Wgs);
- het Besluit gemeentelijke schuldhelpverlening (Bgs);
- de Algemene wet bestuursrecht (Awb);
- de Faillissementswet (Fw);
- beslag- en executierecht;
- vermogensrecht (waaronder goederen-, pand- en verbintenissenrecht)(Bw);
- de Wet op de Omzetbelasting (OB);
- de Wet op het consumentenkrediet (Wck);
- het Besluit bijstandverlening voor zelfstandigen (Bbz);
- de Wet Homologatie onderhands akkoord (WHOA).

Vereiste kennis

De schuldhelpverlener heeft kennis van het wettelijk kader en van:

- jaarrekeningen en bedrijfskundige rapporten;
- inkomsten- en omzetbelasting;
- het ondersteuningsaanbod voor ondernemers;
- geldende convenanten en afspraken met schuldeisers;
- stress-sensitief werken.

Proces

Het SHVO-proces start na de aanmelding. Het bestaat uit de intake-, stabilisatie- en schuldregelingsfase. Die fases komen in grote lijnen overeen met de gelijknamige modules voor de schuldhelpverlening aan particulieren. De module SHVO beschrijft het schuldhelpverleningsproces voor ondernemers

op hoofdlijnen en beschrijft hoe het proces in de drie fases afwijkt van dat voor particulieren.

Intakefase SHVO

De intakefase start met een inventarisatiegesprek. Daarin onderzoek je welke informatie er al is en wat je nog moet opvragen. Als je optreedt namens de gemeente mag je geen gegevens bij de ondernemer opvragen die de gemeente, of jijzelf kan achterhalen. Zodra je alle gegevens verzameld hebt, start je de analyse. Daarbij onderzoek je de situatie, de zelfredzaamheid en de mogelijkheden van de ondernemer. Je zet alle middelen en ontwikkelingen uit het werkveld in die kunnen bijdragen aan de kwaliteit van je analyse, zoals screeningsinstrumenten. Met je analyse leg je de basis voor je advies. Je sluit de intakefase af met een integraal Plan van Aanpak waarin je het advies voor de ondernemer vastlegt.

De intakefase SHVO wijkt op de volgende punten af van de module Intake.

Zakelijke crisissituaties

Bij ondernemers kunnen zich dezelfde crisissituaties voordoen als bij particulieren, zoals dreigende woningontruiming. Daarnaast geldt ook als een crisissituatie: de dreiging van faillissement, beslaglegging op goederen die van belang zijn voor het voortbestaan van de onderneming, of een dreigende opzegging van het bankkrediet. Bij een crisissituatie moet het intakegesprek binnen 3 werkdagen plaatsvinden.

Inventarisatie en analyse van de zakelijke situatie

Om tot een advies te komen inventariseer en analyseer je naast de privégegevens ook de zakelijke gegevens:

- algemene bedrijfsgegevens (oprichtingsdatum, activiteiten, bedrijfsvorm, zakelijke partners en personeel);
- financiële gegevens (boekhouding, jaarrekeningen en belastingaangiftes);
- uitgaven van de onderneming (zoals premies voor bedrijfsverzekeringen, een broodfonds of de kosten van marketing of een boekhouder);

- voorraden (zoals inventaris) en debiteuren;
- schulden en de bijbehorende verplichtingen;
- contracten (lease-, huur-, personeels- en franchisecontracten, eigendomsvoorbehoud en pandrecht of hypotheek).

Het advies voor een duurzame oplossing voor de privé- en zakelijke schuldsituatie van de ondernemer neem je op in een integraal Plan van Aanpak.

Schulden saneren met het Bbz

De schulden van een ondernemer kunnen niet alleen worden gesaneerd door een schuldbemiddeling of een saneringskrediet van een kredietverstrekker, maar ook door een krediet verstrekt door een derde of door een saneringskrediet op basis van het Bbz. Je onderzoekt daarom altijd of de ondernemer tot de doelgroep van het Bbz behoort. Als dit zo is, verwijst je de ondernemer door om een Bbz-krediet aan te vragen. In dat geval wordt dat krediet gebruikt om de schulden te saneren of te herfinancieren. Die sanering of herfinanciering moet dan voldoen aan de voorwaarden uit het Bbz-rapport.

Termijn

Je rondt de intakefase binnen 4 weken na het inventarisatiegesprek af.

Stabilisatiefase SHVO

Stabilisatie heeft als doel de inkomsten en uitgaven van de ondernemer en onderneming in evenwicht te brengen. De stabilisatie van inkomen en uitgaven is een resultaat van werkzaamheden uit het integrale Plan van Aanpak. Als stabilisatie bereikt is kan een betalingsregeling, herfinanciering of schuldregeling worden opgezet. Een belangrijk tweede doel is om de ondernemer schuldenrust te bieden: stress wegnemen en tijd maken voor oplossingen naar een schuldenzorgvrije toekomst.

Dat betekent dat de stabilisatiefase de periode is waarin je de activiteiten van het integrale Plan van Aanpak uitvoert. Je vraagt de ondernemer om aan het begin van de stabilisatiefase de stabilisatieovereenkomst te tekenen.

De stabilisatiefase SHVO wijkt op enkele punten af van de module Stabilisatie.

Breng de zakelijke administratie op orde

Naast de privé-administratie wordt in deze fase ook de zakelijke administratie op orde gebracht door de boekhouding en jaarstukken te ordenen, eventuele achterstallige aangiftes inkomens- en omzetbelasting te (laten) doen en door onderzoek te (laten) doen naar de levensvatbaarheid van de onderneming.

Het kan nodig zijn om een externe (vrijwilligers)organisatie te betrekken bij het op orde brengen van de zakelijke administratie. Soms betaalt de gemeente de kosten van die externe partij of verstrekt daarvoor bijzondere bijstand. Zijn daarvoor geen mogelijkheden en kan de ondernemer de kosten zelf niet betalen, dan kan de afloscapaciteit worden ingezet om de achterstand in de administratie weg te werken.

Scheid privé- en zakelijke geldstromen

Als dat nog niet is gebeurd, adviseer je de ondernemer om de privé- en zakelijke geldstromen te scheiden. Soms is het nodig om daarvoor een nieuwe bankrekening te openen.

Vraag Bbz aan

Als de ondernemer tot de Bbz-doelgroep behoort, doet de ondernemer hiervoor een aanvraag. Waar nodig begeleid je hierbij.

Bied (financiële) begeleiding

Naast de hulp die ook beschikbaar is voor particulieren (budgetcoaching, budgetbeheer, beschermingsbewind en flankerende hulp) is er ook aanvullende dienstverlening voor ondernemers mogelijk. Die bestaat uit boekhoudkundige of fiscale ondersteuning door een boekhouder of accountant en begeleiding van een bedrijfsadviseur of -coach, bij bijvoorbeeld het levensvatbaar maken of houden van de onderneming. Deze dienstverlening kan (al dan niet via een private organisatie) worden aangeboden en betaald door de gemeente. De ondernemer kan hiervoor ook contact leggen met een private organisatie en

de kosten zelf betalen. Lukt het de ondernemer niet om deze kosten zelf te betalen, dan onderzoek je wat de alternatieven zijn (bijvoorbeeld betaling via bijzondere bijstand of de (toekomstige) draagkracht).

Termijn

De stabilisatiefase duurt 4 maanden. Die termijn kan met nog eens 4 maanden worden verlengd. Als het niet mogelijk is om de stabilisatie in deze termijn succesvol af te ronden leg dan vast wat hiervan de oorzaak is en welke aanvullende dienstverlening nodig is.

De beslistermijn voor een Bbz-aanvraag is 13 weken, eventueel te verlengen met nog eens 13 weken. Voor ondernemers die een Bbz-aanvraag doen, rond je de stabilisatiefase pas af als de Bbz-aanvraag is toe- of afgewezen.

Schuldregelingsfase SHVO

De schuldregelingsfase SHVO bestaat uit de inventarisatie en het saneren van de schulden. Schuldregelingen voor ondernemers zijn complexer dan die voor particulieren; het gaat vaak om grotere bedragen, meer schuldeisers en er zijn meer categorieën schulden.

Schulden van ondernemers zijn minnelijk op te lossen door:

- volledige betaling via een betalingsregeling of herfinanciering;
- schuldsanering, door een saneringskrediet als dat mogelijk is en anders door een schuldbemiddeling.

Het schuldregelingsproces bestaat uit de volgende stappen:

- 1 De ondernemer ondertekent de schuldregelingsovereenkomst.
- 2 Je berekent de afloscapaciteit. Hierbij ga je uit van het netto-inkomen minus het Vrij Te Laten Bedrag (VTLB). Als er aan de ondernemer een Bbz-krediet ter beschikking wordt gesteld dan controleer je of de hoogte van dit krediet overeenkomt met de (te verwachte) afloscapaciteit.
- 3 Je onderzoekt het schuldenpakket en verdeelt de schulden in 5 categorieën:
 - categorie 1: schulden die in de schuldregeling afgekocht worden;

- categorie 2: schulden die volledig betaald worden, omdat dat nodig is voor het voortbestaan van de onderneming;
 - categorie 3: schulden met specifieke eisen aan de aflossing, bijvoorbeeld door bedongen zekerheden;
 - categorie 4: schulden die buiten de schuldregeling blijven, zoals leasecontracten;
 - categorie 5: vordering op grond van artikel 29 lid 7 OB. Deze vordering ontstaat als de ondernemer een factuur, waarvoor al belasting in aftrek is gebracht, niet helemaal gaat betalen door sanering.
- 4 Je dient bij de schuldeisers een verzoek saldo-opgave van de openstaande vorderingen in. Wees bewust van de gevolgen van een verzoek tot saldo-opgave voor het voortbestaan van de onderneming en handel hiernaar. Je vraagt schuldeisers om hun saldo-opgave te voorzien van:
 - vermelding van eventuele inbegrepen btw;
 - bedongen zekerheden;
 - openstaande rente en eventuele incassokosten.Vermeld in het verzoek saldo-opgave de termijn waarbinnen schuldeisers moeten reageren. Je vraagt hen om tijdens de looptijd van de schuldregeling de schuld niet verder te laten oplopen met (vertragings)rente, invorderingskosten en om incassomaatregelen op te schorten.
 - 5 Je maakt een overzicht van volledig, gedeeltelijk en niet te saneren vorderingen. Je bespreekt het overzicht met de ondernemer en laat het accorderen.
 - 6 Je berekent de hoogte van de vordering die op grond van artikel 29 lid 7 OB ontstaat.
 - 7 Maak een beargumenteerde keuze tussen een saneringskrediet of een schuldbemiddeling. Voordat je schuldeisers een betalingsvoorstel doet, weeg je randvoorwaarden en haalbaarheid van verschillende kredietmogelijkheden tegen elkaar af om een keuze te maken.
 - 8 Je stelt voor iedere schuldeiser een gemotiveerd betalingsvoorstel op, waarbij je het vermeldt als schuldeisers volledige betaling ontvangen.
 - 9 Als een schuldeiser het voorstel zonder goede redenen weigert, verzoek je de weigerende schuldeiser om het gemotiveerde voorstel te heroverwegen.

Gaat de schuldeiser ook na je verzoek tot heroverweging niet akkoord, dan stel je een verzoek dwangakkoord op. Daarmee dwing je schuldeisers via een gerechtelijke uitspraak alsnog mee te werken. Dat doe je volgens de Recofa-richtlijnen. Bij het indienen van het verzoekschrift en het toelichten daarvan bij de rechtbank sta je de ondernemer bij. De rechter beoordeelt of de schuldeiser in redelijkheid en billijkheid had mogen weigeren.

10 Zodra je met alle schuldeisers uit categorie 1 en 3 een akkoord bereikt voer je het voorstel uit (zie submodule Saneringskrediet SHVO en submodule Schuldbemiddeling SHVO).

Termijn

Het schuldregelingsproces (stappen 1 tot en met 9) rond je binnen 180 dagen af.

Rechten en plichten

In de schuldregelingsovereenkomst of de algemene voorwaarden staan de rechten en plichten van beide partijen. Dat zijn in ieder geval de volgende:

Rechten en plichten van de ondernemer

- De ondernemer geeft inkomsten, uitgaven, bezittingen en schulden zo volledig en juist mogelijk op en maakt dat inzichtelijk met jaarcijfers en andere relevante stukken.
- De ondernemer verklaart gedurende de looptijd van de overeenkomst geen nieuwe schulden te maken die buiten de bedrijfsvoering vallen zonder voorafgaande, schriftelijke toestemming van de schuldhulpverlener. Daaronder vallen ook investeringen hoger dan een door de schuldhulpverlener bepaald bedrag. Het bedrag van € 2.500 geldt daarvoor als standaardbedrag. De uiteindelijk bepaalde hoogte hangt af van (de activiteiten van) de onderneming.
- De ondernemer spant zich in om de afspraken in het Plan van Aanpak na te komen.
- De ondernemer doet tijdens de looptijd van de overeenkomst, op verzoek van de schuldhulpverlener, volledige opgave van het inkomen en de winst uit de onderneming, het vermogen en de (vaste) lasten van het afgelopen

jaar. De frequentie hiervan is afhankelijk van de situatie en bedrijfsvoering, maar in ieder geval eenmaal per jaar (bij ondernemers zonder personeel) of eenmaal per kwartaal (bij ondernemers met personeel). Hetzelfde geldt voor een eventuele partner.

- De ondernemer geeft, direct en op eigen initiatief, wijzigingen in de financiële en persoonlijke omstandigheden door aan de schuldhulpverlener (schriftelijk of per e-mail).
- De ondernemer doet er alles aan om het huidige inkomen te houden en waar mogelijk te verhogen. Bij een goederen gemeenschap geldt dit ook voor de partner.
- Door ondertekening van de overeenkomst geeft de ondernemer de schuldhulpverlener toestemming om gegevens, die van belang zijn voor het regelen van de schulden, op te vragen bij derden en aan hen te verstrekken.
- Door ondertekening van de overeenkomst doet de ondernemer afstand van de ten behoeve van de schuldeisers gereserveerde bedragen.
- Alleen bij financieel beheer: de ondernemer maakt de maandelijkse afloscapaciteit over naar de bankrekening bij de schuldhulpverlener. Bij uitzondering kan de schuldhulpverlener ook andere afspraken maken om de afloscapaciteit voor schuldeisers te waarborgen.

Rechten en plichten van de schuldhulpverlener

- Je spant je in om de afspraken in het Plan van Aanpak na te komen.
- Als je volgens de Wck een vergoeding voor schuldhulpverlening in rekening mag brengen, informeer je de ondernemer daarover. Je houdt hierbij rekening met artikel 5 van de Gedragscode Schuldhulpverlening van de NVVK.
- Je meldt het ook aan de ondernemer en schuldeisers wanneer je een vergoeding in rekening brengt voor schuldbemiddeling of financieel beheer en dat bedrag verrekent met de reservering voor de schuldeisers.
- Alleen bij financieel beheer: je beheert derdengelden volgens artikel 3.5 Wft.

Submodule Saneringskrediet SHVO

Doel

Een saneringskrediet heeft tot doel een minnelijke regeling te treffen voor de totale schuldenlast door de vorderingen ineens te voldoen vanuit een krediet tegen finale kwijting, of met volledige betaling van schulden, waarvan de betaling essentieel is voor de bedrijfsvoering.

Beschrijving

Een saneringskrediet biedt een oplossing voor de schuldsituatie van de ondernemer, door schulden middels een krediet af te betalen, op basis van de draagkracht en evenredigheid van de vordering (volgens het principe van gelijkberechtiging uit artikel 3:277 BW) met uitzondering van de wettelijk erkende redenen van voorrang. Daartegenover staat finale kwijting en ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid. Sommige schulden hebben een uitzonderingspositie: schulden die volledig betaald worden (categorie 2) of buiten de regeling vallen (categorie 4), omdat ze van belang zijn voor de bedrijfsvoering. De hoogte van het saneringskrediet wordt berekend aan de hand van de draagkracht en een duur van 36 maanden.

Een saneringskrediet kan worden verstrekt door een kredietverstrekker, vanuit de Bbz of door een derde (bijvoorbeeld een familielid).

Criteria

Er zijn drie criteria van belang om te bepalen of een saneringskrediet mogelijk is:

- 1 Is de onderneming levensvatbaar (te bepalen door een bedrijfskundig adviseur, boekhouder, accountant of de schuldhulpverlener als de juiste documenten daarvoor beschikbaar zijn)?
- 2 Komt de voorgestelde hoogte van de lening overeen met de afloscapaciteit en het inkomensperspectief van de ondernemer? Het uitgangspunt is een

looptijd van 36 maanden, bij uitzondering kan deze worden verlengd tot een looptijd van maximaal 60 maanden.

- 3 Is er voldoende vertrouwen in het aflossingsgedrag en de motivatie van de ondernemer? De kredietverstrekker (bij een Bbz-krediet de gemeente) beoordeelt of er eventueel zekerheden nodig zijn voor het geval de ondernemer de verplichtingen niet nakomt, bijvoorbeeld een borgstelling (via gemeente of borgstellingsfonds), pandrecht of hypotheek.

Activiteiten

Voor het saneringskrediet voer je de volgende activiteiten uit:

Maak een betalingsvoorstel

Je maakt een betalingsvoorstel voor alle schuldeisers die niet volledig betaald worden. Daarbij houd je rekening met de rechten van schuldeisers en met een eventueel te verwachten schuld van categorie 5.

Het betalingsvoorstel bevat minstens:

- de onderbouwing van de keuze voor een saneringskrediet;
- de afloscapaciteit of het totaal te verstrekken krediet;
- het bedrag dat schuldeisers ontvangen;
- de openstaande preferente en concurrente vorderingen waarvoor finale kwijting geldt;
- de vorderingen die buiten de regeling blijven en die helemaal worden voldaan, met onderbouwing;
- eventuele investeringen vanuit het krediet, zoals investeringen in de onderneming en de bekostiging van het saneringstraject;
- een schatting van de te verwachten aanslag op grond van artikel 29 lid 7 OB;
- de termijn voor uitbetaling van het aflosbedrag;
- eventuele andere relevante bijzonderheden over de doorstartende onderneming.

Kom tot overeenstemming met schuldeisers

Je bemiddelt tussen de ondernemer en alle schuldeisers om tot overeenstemming te komen.

Ook vraag je de Belastingdienst op voorhand in te stemmen met afkoop van de verwachte vordering op grond van artikel 29 lid 7 OB.

Lukt het om met de schuldeisers tot overeenstemming te komen, dan zie je toe op de (redelijkheid van de) voorwaarden van de kredietovereenkomst en zorg je dat de schuldeisers uitbetaald worden. Bereik je geen overeenstemming met de schuldeisers, dan informeer je de ondernemer en schuldeisers daarover. Je vertelt de ondernemer welke andere oplossingen voor schulden er zijn, zoals een verzoek voor een dwangakkoord (artikel 287a Fw), de Wsnp, surseance van betaling of een faillissement.

Voer het voorstel uit

Na akkoord van alle schuldeisers start je met de uitvoer van het voorstel:

- Je zorgt dat er een overeenkomst tussen de ondernemer en de kredietverstrekker tot stand komt (waar nodig volgens de Wck);
- Je controleert dat de schuldeisers worden betaald;
- Je ziet erop toe dat waar nodig, finale kwijting en ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid wordt verleend.

Zodra de vorderingen zijn gesaneerd moet de ondernemer (of zijn boekhouder) aangifte omzetbelasting doen, waardoor de vordering op grond van art. 29 lid 7 OB ontstaat. Je informeert de ondernemer daarover. Als de Belastingdienst op voorhand akkoord is gegaan met het saneren van deze vordering zorg je voor een begeleidend schrijven. Dit begeleidend schrijven stuurt de ondernemer aan de Belastingdienst. Spreek af wie de te saneren vordering betaalt: jij of de ondernemer zelf. In dat laatste geval maak je het gereserveerde geld over de naar de ondernemer.

Termijn

Het betalingsvoorstel en de overeenstemming met schuldeisers moeten binnen 180 dagen afgerond zijn. Is een verzoek dwangakkoord nodig om tot overeenstemming met schuldeisers te komen dan doe je dit verzoek binnen 180 dagen.

De voorwaarden van de kredietovereenkomst controleren en de schuldeisers uitbetalen moet je binnen 5 werkdagen doen nadat er overeenstemming is bereikt (vanwege de verplichtingen van de Wft).

Submodule schuldbemiddeling SHVO

Doel

Een schuldbemiddeling heeft als doel een minnelijke regeling tot stand te brengen voor de totale schuldenlast door de vorderingen in termijnen te betalen. Dat kan gebeuren tegen finale kwijting, of volledig bij schulden waarvan betaling essentieel is voor de bedrijfsvoering.

Beschrijving

Een schuldbemiddeling biedt een oplossing voor de schuldsituatie van de ondernemer, door schulden af te betalen op basis van de draagkracht en evenredigheid van de vordering (volgens het principe van gelijkberechtiging uit artikel 3:277 BW) met uitzondering van de wettelijk erkende redenen van voorrang. Daartegenover staat finale kwijting en ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid. Sommige schulden hebben een uitzonderingspositie: schulden die volledig betaald worden (categorie 2) of buiten de regeling vallen (categorie 4), omdat ze van belang zijn voor de bedrijfsvoering. Een schuldbemiddeling heeft in principe een looptijd van 36 maanden.

Activiteiten

Voor de schuldbemiddeling voer je de volgende activiteiten uit:

Maak een betalingsvoorstel

Je maakt een betalingsvoorstel voor alle schuldeisers die niet volledig betaald worden. Daarbij hou je rekening met de rechten van schuldeisers en met een eventueel te verwachten schuld van categorie 5.

Het betalingsvoorstel bestaat minstens uit:

- de onderbouwing van de keuze voor een schuldbemiddeling;
- de afloscapaciteit en het te verwachten spaarsaldo;

- het bedrag dat schuldeisers naar verwachting krijgen (de prognose);
- een overzicht van de openstaande preferente en concurrente vorderingen waarvoor finale kwijting geldt;
- de vorderingen die buiten de regeling blijven of helemaal worden voldaan, met onderbouwing;
- de kosten van het traject (als die uit het gespaarde bedrag betaald worden);
- een schatting van de te verwachten aanslag op grond van artikel 29 lid 7 OB;
- de looptijd en de termijnen waarbinnen de gespaarde bedragen uitbetaald worden;
- de termijnen waarbinnen de hercontroles plaatsvinden (inclusief periodieke herbeoordeling van de financiële situatie);
- overige relevante bijzonderheden over de doorstartende onderneming.

Kom tot overeenstemming met schuldeisers

Je bemiddelt tussen de ondernemer en alle schuldeisers om tot overeenstemming te komen. De Belastingdienst vraagt je op voorhand in te stemmen met afkoop van de vermoedelijke vordering op grond van artikel 29 lid 7 OB.

Lukt het om met de schuldeisers tot overeenstemming te komen, dan zorg je dat de gereserveerde gelden uitbetaald worden. Bereik je geen overeenstemming met de schuldeisers, dan informeer je de ondernemer en de schuldeisers daarover. Je vertelt de ondernemer welke andere oplossingen voor schulden er zijn, zoals het verzoek voor een dwangakkoord (artikel 287a Fw), de Wsnp, surseance van betaling of faillissement.

Doet de ondernemer binnen 4 maanden een beroep op de Wsnp? Maak dan bij toekenning van de Wsnp de gereserveerde gelden over aan de Wsnp-bewindvoerder.

Voer het voorstel uit

Na akkoord van alle schuldeisers start je met de uitvoer van het voorstel:

- Je reserveert en beheert het bedrag dat voor schuldeisers wordt gespaard (conform artikel 3:5 Wft).

- Je doet periodieke hercontroles en een eindcontrole. Daarbij bereken je de hoogte van het VTLB en de afloscapaciteit, toets je of de ondernemer de juiste bedragen heeft afgedragen, zich heeft gehouden aan de informatieplicht en financiële inspanningsverplichtingen. Bij een ondernemer zonder personeel doe je deze controle minstens ieder jaar. Als de situatie erom vraagt, bijvoorbeeld bij een sterk wisselend inkomen, controleer je vaker (eens per halfjaar of kwartaal). Bij een ondernemer met personeel herhaal je de controle ieder kwartaal. Na afloop informeer je de ondernemer en schuldeisers of het traject volgens afspraak verloopt, vermeld je de uitkomsten van het heronderzoek en betaal je de schuldeisers volgens het voorstel uit.
- Je ziet er na de eindcontrole op toe dat waar nodig finale kwijting en ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid wordt verleend.

Zodra de vorderingen zijn gesaneerd moet de ondernemer (of zijn boekhouder) aangifte omzetbelasting doen, waardoor de vordering op grond van art. 29 lid 7 OB ontstaat. Je informeert de ondernemer daarover. Als de Belastingdienst op voorhand akkoord is gegaan met het saneren van deze vordering zorg je voor een begeleidend schrijven. Dit begeleidend schrijven stuurt de ondernemer aan de Belastingdienst. Spreek af wie de te saneren vordering betaalt: jij of de ondernemer zelf. In dat laatste geval maak je het gereserveerde geld over naar de ondernemer.

Termijn

Het betalingsvoorstel en de overeenstemming met schuldeisers moeten binnen 180 dagen afgerond zijn. Is een verzoek dwangakkoord nodig om tot overeenstemming met schuldeisers te komen dan doe je dit verzoek binnen 180 dagen.

Proces Schuldhulpverlening voor Ondernemers

Het proces Schuldhulpverlening voor Ondernemers start na de aanmelding, waarbij de schuldhulpverlener bepaalt of de inwoner ondernemer is.

Gedurende het proces kan verschillende dienstverlening worden ingezet, zoals

budgetbeheer of budgetcoaching. De uitvoer van deze dienstverlening is omschreven in de reguliere modules.

